

Indenrigsministeren (Zngerslev): Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Optringspørgsmaalet er uafhængigt af Forsørgelsespørgsmaalet, disse to Punkter falde ikke ubetinget sammen.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 1673 ff.) samt

Sagens Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Formanden: Vi have ikke mere paa Dagsordenen, men som jeg før htrede, giver jeg Ordet til den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet for at han kan fremsætte det af ham anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Jeg skal herved have den Ære for det høje Ting at fremsætte et Forslag til Lov om Forfatterret, Kunstnerret og Eneret til Fotografier.

Da et Tillæg til Eftertryksloven i Foråret 1889 blev forhandlet her i Rigsdagen, blev det i begge Ting — i Folketinget sikkert nok i Salen og her i alt Fald i Udvalget — henstillet til Regeringen at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at faa en Kodifikation af alle de Lovbestemmelser, som lidt efter lidt ere komne frem angaaende Forfatter- og Kunstnerretten; tillige blev det antydet, i alt Fald nede i Folketinget, om det ikke vilde være rigtigt at søge en Overenskomst med de to andre nordiske Riger paa dette Gebet i videre Forstand, end der allerede var gældende. Senere ere disse Sager, som jo hidtil have været underlagte Indenrigsministeriet, ved kongelig Resolution blevne henlagte under Kultusministeriet, og jeg har da i Aar taget Sagen op og ladet den bearbejde dels i Ministeriet og dels ved det juridiske Fakultet, og jeg kan særlig sige, at det Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte, i alt væsentligt skylder Professor Torp den Form, det nu har faaet. Jeg har som sagt ladet

dette Lovforslag udarbejde under følgende to Forudsætninger, for det første at faa alle Bestemmelser om Forfatterretten og Kunstnerretten ind i eet Lovforslag — der have vi faa taget Spørgsmaalet om Eneretten til Fotografier med — og for det andet at faa dette Lovforslag affattet saaledes, at det blev muligt for os at tiltræde den saakaldte Bernerkonvention af 1886. Bernerkonventionen af 1886 er affuttet imellem England, Tyskland, Frankrig, Italien, Spanien, Belgien, Svejts og nogle mindre udenfor Europa liggende Stater. Den er affuttet til Værn for literære og kunstneriske Værker saaledes, at det ene Lands Forfattere og Kunstnere ere beskyttede i det andet Land ogsaa for Oversættelsesrettens Bedkommende i en vis given Tid, nemlig i 10 Aar efter det originale Værks Fremkomst.

Det Forslag, jeg har den Ære at fremsætte, er delt i flere Afsnit. Et Afsnit angaar Forfatterretten, et andet Kunstnerretten og et tredje Eneretten til Fotografier. Afsnittet om Forfatterretten er atter inddelt i forskellige Kapitler, og i det første Kapitel, der afhandler Forfatterrettens Stiftelse, Indhold og Genstand, er optagen en Paragraf, ifølge hvilken Forfatterne ogsaa faa Beskyttelse for Oversættelse af deres Værker. Bestemmelsen gaar ud paa, at ingen maa forinden 10 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket det originale Værk først er udkommet, uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer, offentliggøre en Oversættelse af Værket. Hvis denne Bestemmelse gaar igennem, vil det, som sagt, blive os muligt at tiltræde Bernerkonventionen, og jeg tror, det maa siges, at det vil være rigtigt at gøre saadant. Der har vel i længere Tid været Meninger fremme, ifølge hvilke det vilde være farligt for et lille Land at tiltræde en saadan Konvention, idet man derved vilde indskrænke sin Ret til at øse af den almindelige fremmede Literatur, men jeg tror dog at maatte sige, at selv om man i faa Henseende indskrænker sin Ret, gør man kun, hvad der er ens Pligt. Thi hvad vil det egentlig sige, at man uden Hensyn til fremmede Forfatters Ret tager deres Værker og oversætter dem, uden at spørge dem, uden at give dem nogen Indflydelse paa Oversættelsen og uden at give dem nogen som helst Erstatning for deres aandelige Arbejde?